

Fra Leif Bruuns Klasseliste

Poul Henry Svarrer †: Klasserne 8b og 9a almen

(1934 - 2011) var lærer på Rørkjær Skole fra 1958 – 1973 og viceinspektør samme sted fra 1973 - 1996.

Leif Bruun, fra min bog 'Så vidt jeg husker': Det bedste af det hele er vores nye klasselærer Poul Henry Svarrer. Han er en rigtig kammerat. Ham bliver jeg venner med lige fra starten. Tænk, han kan ligefrem finde på at rose mig og sige, at der er noget, jeg er god til.

Der opstod hurtigt et helt anderledes sammenhold i klassen. De hårde drenge blev koblet ud på et sidespor og gik for det meste og rumsterede for sig selv. I stedet blomstrede der en helt masse andre aktiviteter op både i skolen, og når vi var på udflugter, lejrskole osv.

Det der med pigerne blev dog for følelsesmæssigt besværligt for mig. Jeg nøjedes med dem i fantasiens verden. Derimod var fodbold, knallerter og et job som bydreng hos købmand Andreas Christensen meget nemmere at gå til. Disse ting optog mig i en sådan grad, at det også gik ud over skolearbejdet:

- Skoletræt, kalder Svarrer det.

I slutningen af 9. klasse trækker han mig en dag til side og forklarer mig venligt men bestemt, at jeg ikke skal søge om optagelse til 10. klasse.

På trods af min skoletræthed hjalp Svarrer mig til det sidste. Han sørgede for en fin udtalelse fra skolen, og det var langt hen ad vejen hans indsats, der gjorde, at jeg fik tilbudt en læreplads. Og de hang ikke på træerne, dengang jeg gik i skole.

1968

Poul Henry Svarrer, november 2001: Jeg er i dag 67 år, har det godt og nyder den store mængde af fritid og frihed.

Efter soldatertiden fik jeg ansættelse på Rørkjær Skole i 1958, og der har jeg haft alle mine arbejdsår, lige til jeg lod mig pensionere i 1996.

Da jeg blev klasselærer for jer, var jeg allerede klasselærer for en 3. mellem, så der var lige fra starten nok at tage fat på. Der var tale om to gode klasser, bestående af velopdragne, interesserede og dygtige elever, der forstod at være sammen i et godt fællesskab.

Jeg nåede af være klasselærer for 12 klasser, og jeg befandt mig godt ved lærergerningen. Rørkjær Skole har været den helt rigtige skole for mig: En god ånd, dygtige og gode kolleger, gode familier og derfor gode elever. Alle mine 15 lærerår havde jeg, mens Magne Astrup var skoleinspektøren. Astrup var et stort menneske og en fremragende skoleleder. Han viste vejen.

I 1973 søgte jeg og fik viceinspektørjobbet efter Janne Holmberg. Dette travle job havde jeg frem til 1996. Der var utallige arbejdsopgaver, men

1976

jeg tog mig i alle årene tid til at undervise og lære eleverne at kende. Nu har jeg mange dejlige oplevelser, når jeg møder gamle elever, og dem kan jeg møde overalt.

Jeg bor alene i mit hus i Gjesing og kan sagtens få dagene til at gå med at holde hus og have, besøge venner, hjælpe til hist og her samt søge oplevelser her i landet og på rejser. I de sidste ca. fire år har jeg været på 12 udenlandsrejser med "Tjæreborg". Som regel i to uger. Målene her været bl.a. De Kanariske Øer, og fire græske øer. I marts 2000 var jeg i Thailand, Phuket, i tre uger. Det var varmt, ofte smukt og meget spændende.

Ps. Jeg glæder mig til at se mine klasseelever. Eventuelt kan vi begynde med at mødes på Rørkjær Skole til en rundvisning der!

Svarrer, marts 2002: Jeg vil i den nærmeste tid gennemse min meget store samling af lysbilleder, for at finde jeres klasse- / skolebilleder frem. Hvis / når det lykkes at samle den gamle klasse / de gamle klasser, vil en lysbilledserie nok kalde mange minder frem.

Poul Henry Svarrer døde den 30. marts 2011. Efterfølgende nekrolog skrevet af journalist [Gunnar Berg](#): Så er det slut med formiddagskaffe på fødselsdagen den 10. juli klokken 10.00 på Poppelvangen i Gjesing med "pålæg fra slagteren", når min afholdte klasselærer og livslange ven, PH, holdt åbent hus på sin fødselsdag. Også slut med lige at trykke telefonnummeret, hvis man var i nærheden, og komme forbi til en snak og en dåseøl.

Poul Henry Svarrer var først min leder i FDF 2. kreds, siden blev han min klasselærer på Rørkjær skole, hvor han dimiterede Realklassen 1968 som 34-årig.

Han var en ildsjæl, et godt menneske med stor menneskelig indsigt. En lærer, der gjorde en forskel for sine elever og for manges vedkommende prægede dem for livet. En lærer vi i klassen fulgte med på sommerture i kano på Gudenåen, til Rendbjerg, til Grib skov og sluttelig på charterrejse til Østrig efter endt eksamen.

Han var livet igennem tilnyttet FDF -altid i Esbjerg 2. kreds.

Fra 1970 var han viceskoleinspektør på Rørkjær skole, hvor der med ham ved det administrative rør var hans vanlige pertentlige orden i sagerne i stort og småt. Desuden en viceinspektør, der bevarede humøret i sin daglige omgang med såvel elever som kolleger.

Æret være hans minde!

[Annette Rubin](#), 2016: Svarrer var den største menneske kender der fandtes. Når han kunne se, at man ikke lige havde den bedste dag, var han der. Han har redet mange af mine dage.

Han kom hver uge og besøgte mig på hospitalet, da jeg var indlagt i en længere periode. Han sørgede for jeg fik undervisning på hospitalet og efterfølgende hjemme.

ELFERAUN

[Jette Hansen](#) , 2016: PH var en elsket, hjælpsom og retfærdig person. Mindeerne er utallige. I niende klasse inviterede han os på spisning i sit hjem. Joan og jeg ville absolut vaske op efter maden (hvilket han ikke ville acceptere i starten, men til sidst fik vi lov). Vi skulle så bruge nogle viskestykker fra skabet. De lå nystrøget og i sirlig orden. Ja, orden var en af de ting, PH satte stor pris på.

[Jørgen Jansen](#) , 2016: Svarres fortid som spejder fornægter sig ikke. Her er han igang med at gøre klar til en lille opgave i forbindelse med et arrangement vi lavede i Marbæk Plantage. Han hyggede sig

